

A budapesti szállodások, vendéglősök és korezmárosok ipartársulata

ÉRTESITŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLÖNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

Az „Értesítő“ a társulat tagjai díjmentesen kapják.

MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Szerkeszti: F. Kiss Lajos ipartársulati titkár.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.

Budapest, IX. ker., Lónyai-utca 22. szám

TELEFON SZÁMA: JÓZSEF 22-70.

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

H I R D E T É S E K

a társulatnál: IX. ker., Lónyai-utca 22. szám alatti vétetnek fel.

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldal	50 kor. — fill.
Fél oldal	25 „ — „
Negyed oldal	12 „ 50 „
Nyolcad oldal	7 „ — „

Vendéglősök Országos Kongresszusa.

(Folytatás).

IV. A sör és borszerzés.

Oláh Gyárfás Mihály előadó: Van szerencsém a következő határozati javaslatot beterjeszteni:

„A kongresszus határozatilag kimondja, miszerint tekintettel arra, hogy a vendéglősök az élelmiszerek mai ára mellett a továbbeladásnál a szokásos polgári haszonhoz sem jutnak, sőt sok esetben az üzemre rá is fizetnek: a sörkimérésnek a mainál tetemesen nagyobb mértékét existenciális életfeltételnek ismeri fel. Ez okból azon kérelemmel fordul a kormányhoz, hogy a folyó évben a sörgyáraknak juttatandó árpamennyiséget az 1914. év arányában számítva ne 13, hanem 50 %-ban állapítsa meg, egyúttal kötelezze a sörgyárakat, hogy sem sört, sem sörárpát Magyarországból ki ne szállítsanak, a sör árát ne emeljék, végül, hogy a 13 % felett engedélyezett többletet kizárólag a szállodások, vendéglősök és korezmárosok rendelkezésére bocsássák. A kongresszus felhívja a „Magyar Sörfőzők Egyesületét,“ hogy e mozgalomhoz csatlakozzék. Egyszersmind kéri a nagygyűlés a kormányt, hogy a bor árának további oktalanságát akadályozza meg.

Mélyen tisztelt Kongresszus! Mielőtt e határozati javaslat indokolására áttérnénk, legyen szabad szíves figyelmüket felhívnom azokra a komoly időkre, amelyeket ma élünk és amelyek a szükség hatása alatt bennünket ismét egymáshoz közelebb hoztak. A kongresszus programja, rövidege dacára, teljes összefoglalása iparunk háborús bajainak, amelyek a legsürgősebb cselekvést parancsolják ránk, ha kétségbeesett helyzetünkön némileg segíteni akarunk. (Helyeslés). Hogy mily óriási nehézségekkel kell iparunknak az élelmiszerek beszerzése körül megküzdeni, azzal a mai tárgyaláson külön fogunk foglalkozni. Nekem csak az a feladatom, hogy lehetőleg rámutassak arra, hogy milyen fontos, életbevágó érdeke mindnyájunknak, hogy a bor- és főleg a sörbeszerzés körül rendet teremtsünk, a bor és sör beszerzését magunknak biztosítsuk, s ne legyünk kitéve annak a veszélynek, hogy maholnap üzleteinket épp a sör- és borhiány miatt be kelljen zárni. (Igaz: Ugy van!)

Abban az indítványban, amelyet e tárgyban ipartársulatunknak beadtam, részletesen kifejtettem, miért kötelességünk ezzel a kérdéssel foglalkozni és az orvoslásról kellő időben gondoskodni. De szükségesnek tartom, hogy az indítványban foglaltakat itt is megismételjem és a nyilvánosság figyelmét is felhívjam a sörbeszerzés fontosságára és pedig nemcsak iparuuk, hanem az államháztartás érdekeinek szempontjából is.

Tisztelt Uraim! Tudjuk, hogy a világháború hosszú tartama alatt, most már majdnem három éve a vendéglősipar milyen nehézségekkel volt kénytelen megküzdeni! — Tudjuk, hogy szomorú és majdnem vigasztalhatlan helyzetünket és különösen az ugynevezett kisemberek helyzetét milyen elvi-

selhetetlenné tette az, hogy nemcsak a rettenetes drágasággal voltak kénytelenek megküzdeni, hanem küzdeniök kellett az ugynevezett beszerzési nehézségekkel is, vagyis azzal, hogy húst, lisztet, kenyeret, zsírt stb.-it még a legdrágább áron sem tudtak maguknak szerezni. Nagy baj és csapás volt ez minden szállodásra, vendéglősre és korezmárosra, de még ennél is sokkal nagyobb, hogy ezzel egyidejűleg a borok és sörök ára folyton emelkedett, a sörgyárak által rendelkezésünkre bocsátott sörmennyiség ellenben mindig kisebb lett, mert nem volt módjukban a kormány által a 13 percent árpamennyiségből több sört rendelkezésünkre bocsátani. (Igaz! Ugy van!)

Hiszen, ha szabad különbséget tennünk nagy- és kisvendéglősök között, amit én nem tartok helyesnek, mert csak egyforma vendéglőst, korezmárost ismerek, a nagy, vagy mondjuk: a gazdag vendéglősök, szállodások stb. a bor árának folytonos emelkedését és a sörhiány által okozott anyagi veszteséget valahogy csak kibírták, vagy ki fogják bírni. De nem fogják kibírni, sőt nem is bírták ki, mert már jórészt tönkre is mentek az ugynevezett kisvendéglősök, és nem bírják már ki sokáig azok a vagyonosabb kollégák sem, akiknél a bor- és sörből befolyt jövedelem a bevételek nagyobb részét teszi. Pedig erre a jövedelemre a leggazdagabb szállodás, vagy vendéglős épügy rá van utalva, mint a legkisebb, vagy mondjuk legszerényebb korezmáros, bor- és sörmérő, mert az élelmiszerek ára ma már olyan borzasztóan megdrágult, hogy a konyhán semmit sem nyerünk, sőt legtöbb esetben ráfizetünk. (Általános helyeslés). Ugy áll ma tehát a helyzet, hogy ha a magas kormány a borárak indokolatlan és jogtalan további emelését rendeleti uton meg nem tiltja, ha nem gondoskodik kellő időben arról, hogy a sörgyárak részünkre kellő sört gyártsanak, maholnap bekövetkezik az a szomorú eset, hogy a legtöbb üzlettulajdonosunk az élelmiszerek és italok teljes hiánya miatt nehéz szívvel ugyan, de kénytelen lesz üzemét beszüntetni.

Hogy pedig mit jelentene ez nemcsak ránk nézve, hanem a közönségre is, amikor ma sokkal több család étkezik a vendéglőben, mint valaha, erről mint nem óhajtott eshetőségről nem is kívánok beszélni. Iparunk válságos helyzetének ezen felismerése vezetett tehát akkor, amidőn a borárak további oktalanságának megállítását és a sörgyáraknak juttatandó árpamennyiségének felemelését kongresszusunk napirendjére tüztük, noha jól tudjuk, hogy az így előállítandó sörmennyiségből is csak a leggazdaságosabb beosztással fogjuk a közönséget kielégíteni. Meggyőződésem, szerint sörgyáraink üzemeltetése nekünk, vendéglősöknek, legalább is éppoly érdekünk, mint maguknak a sörgyáraknak, sőt talán még nagyobb is, mert a nagyobb tartalékkal rendelkező sörgyárak a teljes sörtelenséget, hogy így mondjam, és üzemük beszüntetését is inkább ki fogják bírni, mint ama sok ezer vendéglős, aki a méregdrága borokat nem képes megfizetni és így üzletét és családját majdnem kizárólag sörreladásból tartja fenn. Azt hogy az árpa ügyében a magas kormányhoz intézett kérelemmel egyrészt megakadályozzuk

hogy híres magyar árpákat olcsó pénzen szomszédaink kapják meg és az, mint méregdrága, ihatatlan sör kerüljön hozzánk vissza, továbbá azt, hogy ezzel közvetve szolgálatot teszünk a söriparnak, tudom, és azt sem bánom, ha ebből nekik hasznuk lesz, mert a főcélunk az, hogy vendéglőseink és korcsmárosaink sörhöz jussanak, hogy meg legyen neki adva existenciájuk egyik legfontosabb alapfeltétele. (Helyeslés). Eppen azért, ha biztosítékaim vannak, vagy lesznek arra nézve, hogy a kérelmünk folytán a sörgyáraknak juttatott árpából készült sör ára nem fog emelkedni, hogy ez a sör sem direkt, sem indirekt uton nem fog a szomszédba átvándorolni, hanem itt marad az ország határain belül és erre nézve a kormány rendeletileg is intézkedik: akkor én nem törődöm azzal, hogy akciónkból a sörgyáraknak is hasznuk lesz, mert célunk az, hogy a vendéglősöknek és korcsmárosoknak sörrel való ellátása biztosítva legyen! Mindezeknél fogva saját jól felfogot érdekünkben indítványozom a határozati javaslat egyhangú elfogadását. (Éljenzés).

Hajós Károly: Tisztelt kartársak! A vendéglősök hazafias kötelességtudással türetek és küzdöttek eddig és elszentvedtek minden nehézséget, az élelmiszereket a legdrágább áron fizették meg, csak hogy árujuk legyen és a közönséget kiszolgálhassák. (Igaz!) A mai helyzetet azonban, amikor áru nincs, vagy ha van is, nem férhetünk hozzá, tovább tünni nem lehet. Ipartársulataink ismételt ízben foglalkoztak e panaszainkkal, kaptak is biztatást a közéletmezés különböző fórumaitól, de árut soha! A burgonya, a liszt elosztása helytelenül és igazságtalanul történik, ott állunk a központokon és elosztó hivatalokban órákon- napokon át hiába, fizetjük a drága fuvarát és mehetünk haza üres kézzel! A főzelékféléket tul kell fizetnünk, csak hogy kapjunk, fűtőanyagot, fát, szenet, csak kétszeres árban kapunk, csak métermázsánként, külön fuvarral terhelve. A zsirbeszerzés nehézségeiről beszélnem sem kell, a sört úgy adagolják, hogy a vendégek 80%-át nem tudjuk ellátni, a büffék és sörszanasztoriumok azonban bőven el vannak látva. Az országos közéletmezési hivatal nem törődik a vendéglősökkel, akik a közönséget csak a legnagyobb küzdelmek árán tudják kielégíteni. A határozati javaslatot elfogadom. (Helyeslés).

Kuncze Ödön a sörbeszerzés nehézségeiről beszél és azt indítványozza, kérjék meg a kormányt, hogy a kereskedőknek tiltsák meg a sörkimérést. (Ellentmondások). Nagy baj az is, hogy az ügynökök nagyban üzük Ausztria felé az élelmiszerecempészt.

Ásvány Imre: Szomorú szívvel állapítja meg, hogy a vendéglősök csak akkor gyűlnek össze ily tekintélyes számban ha az állapotok már türehetetlenek. Mindenütt zárt ajtókra találunk, megélhetésünk lehetetlenné van téve, hatvanezer vendéglős közül óriási azok száma, akik üzletüket már becsukták és más foglalkozást választottak. A város, mely a földművesmunkások keresetével is már konkurál ellenünk van és legnagyobb uzsorásunk a városi tanács. Összes bajainkat magunknak köszönhetjük, mert nincs köztünk egyetértés, lenézzük egymást, holott tömörülnünk, egymáson segítenünk kellene! A sörmizériáknak szerintem az állam az oka, miért engedi meg a sörárpakivitelt? Helyesli, hogy a kongresszus a sörgyárak részére több árpát kér, de csak úgy, ha a kormány egyúttal a sörkivitelt is meg fogja tiltani. Egyben indítványozza, hogy a borárak maximálása borvidékek és a bor minősége szerint történjék.

Jajczay János hasonló értelemben szólal fel és felpanaszolja, hogy a söntések olcsóbban kapják a sört, mint a vendéglősök és hogy a büffék tönkreteszik a vendéglőket. Indítványozza, hogy kérjük fel a kormányt, hogy csak azok kaphassanak sört, akik már 1914-ben vendéglői iparengedélyvel bírtak. A határozati javaslatot elfogadja.

Allweisz Mihály: Nagy sulyt helyez a sajtó jóindulatu támogatására a minduntalan felhangzó igaztalan támadásokkal szemben. A sör rekvirálását indítványozza. Kifogásolja, hogy a büffék még ma is korlátlan mennyiségben kapnak sört.

Gyurits Árpád panaszkol, hogy két sörgyárban is a leghatározottabb elutasításra talált. Látni kívánja a memorandumot és kéri, hogy azt a három fővárosi ipartársulat tagjaiból alakított bizottságnak a felterjesztés előtt mutassák

be, mert bizalmatlan. (Nagy zaj. Vonja vissza!) Az elnök felszólítására kijelenti, hogy sem a kormány, sem a vezetőséggel szemben nem bizalmatlan. (Felkiáltás: Széksértést követett el!) Csak a memorandum fogalmazása ellen van aggodalma.

Farkas Lajos a liszt- és élelmiszerhiány miatt panaszkodott.

Orczy László szerint a sajtó érdemetlenül, mostohán bánik a vendéglősökkel, holott a megtámadottak védelme volna a feladata. Minden baj forrása a bukott kormány, mely kortespolitikát folytatott és nem a teherviselő polgárság érdekeit tartotta szem előtt. Nagy baj az is, hogy az élelmiszerbeszerzésben egyes nagybankok uzsorájának vagyunk kiszolgáltatva.

Kiss Lajos (Szatmár) a vidéki sörraktárosok üzelmét támadja, amelyek szintén áremeléssel foglalkoznak. Sürgeti ezek működésének hatósági ellenőrzését, hogy ne élhessenek vissza a vendéglősök szorongatott helyzetével.

Steiner Lipót indítványozza, hogy a hordósör ne liter-számra, hanem suly szerint hozassék forgalomba, mert a hordósöröknél állandóan kisebb nagyobb hiányok tapasztalhatók. — (Felkiáltások: Hagyjuk ezt a békére!) Azt hiszi, hogy ez a dolog oly fontos, hogy feltétlenül már a háboru alatt meg kellene csinálni.

Dávid Sándor (Szeged) mint az ország egyik legnagyobb vasuti vendéglőjének bérlője, azt a sérelmét teszi szóvá, mely a vasuti vendéglősöket érte azáltal, hogy anig a háboru elején csak a zárt katonai szállítmányoknak nem volt szabad italmiüket kiszolgáltatni, később e tilalmat az egyes személyekre is kiterjesztették, akik azután a közeli vendéglőkben szerezték be nemcsak italukat, hanem ételüket is, miáltal a vasuti vendéglősök megélhetésük egyik alapjától lettek megfosztva. Kéri, hogy a kongresszus végrehajtó-bizottsága intézkedjék a káros rendelkezés megszüntetése iránt a hadügyi, esetleg a honvédelmi minisztériumnál.

Róska László felszólalása után

Pongrácz Lajos (Szatmár) csak azt kívánja megjegyezni, hogy amint a sajtó ne ítéljen el minden vendéglőst, éppúgy nekünk is csak azokat a sörgyárakat szabad hibáztatnunk, amelyek azt valóban meg is érdemlik.

Palkovics Ede elnök: Minthogy több szónok nem jelentkezett, a vitát bezárom.

F. Kiss Lajos titkár: A napirend értelmében a sör- és borszerzés kérdése teljesen ki lévén merítve, a kongresszus elnöksége az írásbeli határozati javaslatokat és a szóbeli indítványokat az összes budapesti ipartársulatok bizalmi férfainak bevonásával megtartandó értekezleten fogja tárgyalni. Ilyképpen megnyugtathatom a tisztelt kartársakat, hogy a kongresszus memorandumaihoz és e memorandumok helyes-ségéhez és tökéletességéhez semmiféle jogos, vagy jogosulatlan kétség sem fog férhetni! Az elnökség a tárgyalások folyamán a széksértés megtörténtét tudomásul vette, de éppoly bölcs, mint amilyen gyors mérlegelés után, retorzióra sem alkalmasnak sem érdemesnek nem találta. (Helyeslés).

V. Az élelmiszerbeszerzés nehézségei.

Palkovics Ede elnök: Tisztelt Uraim! Áttérünk a napirend következő pontjára, az élelmiszerbeszerzés nehézségeire. Felkérem Várady József urat előadásának megtartására. (Halljuk!)

Várady József előadó: Mélyen tisztelt kongresszus! A háboru alatt, kezdettől fogva az élelmiszerbeszerzés nehézségei domináltak iparunkat, mely fennállása óta együttesen sem esett át olyan szenvedésteljes küzdelmen, mint az utóbbi három esztendőben. (Ugy van!) Az a chaosz, amely a világ-háboru folytán gazdasági berendezésünkben támadt, iparunkat is sulyosan érintette és érinti olyannyira, hogy a viszonyok kényszerítő hatása alatt ezen országos összejövételünkkel láttuk helyénvalónak, hogy az egész ország vendéglősei foglaljanak állást a további teendőkre nézve. „Segíts magadon és az Isten is megsegít!” — ezzel a jelszóval álljunk elő tehát ma és fogjunk össze mindannak megtételére, ami iparunk javára kívánatos! A vendéglősök fájdalommal tapasztal-

talták és tapasztalják, hogy közérdekű működésük nem talált és nem talál a hatóságok részéről arra a felismerésre és méltánylásra, amelyre iparunk jelentőségénél és a közterhekben való súlyos részesedésénél fogva joggal tarthat igényt. (Ugy van! Általános helyeslés.) Teljesen magunkra hagyva, a termelő és közvetítő kapzsiságának kitéve, kényszerhelyzetükben és existenciális küzdelmükben a nagyközönség kielégítésére irányított törekvésük mellett a legádázabb harcot kénytelenek folytatni vendéglősiparosaink! Mintha ellenség volnánk, úgy nyilvánul meg velünk szemben a közhangulat és mintha csodatevők lehetnénk, úgy várja tőlünk a vendég azt, amire a maga kis háztartásában sem képes! Mindennel legyen a vendéglős ellátva és a vendéglőben semmiben se érezze a vendég a hiányt! A háboru mintha nem érintené iparunkat, úgy véli a közönség, mintha épp a vendéglős lenne megkímélve az anyagbeszerzés gondjaitól. A kis háztartás ellátása ma a pénzbeli áldozattól eltekintve, egy valóságos tudomány; hát még a vendéglő szükségletének fedezése, mikor ott a legjobb és legszebb igényeltetik. A piaci árak maximálásával vélt a hatóság gátat szabhatni a drágításnak, de célt csak ott ért, ahol az árut rekvirálta is. Ahol az történik, ott az áru eltűnik és vagy tilos uton, vagy sehogysen kapható! A legképtelenebb helyzet következett így be és az áruhiány azután katasztrófális hatással nyilvánult meg egy csomó üzlettel szemben. Ipartársulatunk tőle telhetőleg mindent elkövetett, hogy a válságos helyzeten segítsen, de természetesen sokra nem mehetett, mivel a különböző központokban a vendéglősérdek sohasem volt képviselve. Hogy mennyire negligáltatott iparunk, az legjobban illusztrálódik azon tény által, hogy a vendéglős, aki igen sok tekintetben közcélt szolgál, nem volt képes szükségletét ott fedezni, ahol esetleg tudta volna, mert mindenféle tilalom tette lehetetlenné számára a a máshelyen való vásárlást és szállítást, holott gyártelepeknek, hol a munkások ételmezése folyik, már 12 munkás foglalkoztatása esetén, megadatott az e tekintetbeni engedély. Ezen anomáliák ellen, ha iparunkat meg akarjuk óvni a végromlástól, tennünk kell és pedig a legsürgősebben, a mire nézve a magam részéről a következő javaslatot vélem a legmegfelelőbbnek:

„A kongresszus, szem előtt tartva azon alapelvet, hogy a vendéglőben élkezőket az ételmezésellátás dolgában ugyanazon elbánás illeti meg, mint a magánháztartásban étkezőket, kéri a kormányt, hogy:

1. utasítsa a Haditerményt, az Országos Közéletmezési Hivatalt, hogy a vendéglősöket a hatáskörükbe tartozó ételmezésszerekkel fogyasztásuk arányában lássák el;

2. a kongresszus ugyanily tartalmu kérelemmel fordul az illetékes fővárosi hatósághoz a hatáskörébe tartozó áruk tárgyában;

3. kéri a kormányt, hogy az ételmezés oktalán és mértéktelen áremelését akadályozza meg;

4. tegye lehetővé, hogy a vendéglősök szükségletüket az országban bárhol beszerezhessék és a kellő szállítási engedélyeket elnyerjék;

5. egyszersmind kéri a kormányt és a székesfőváros hatósága intézkedését, hogy az ételmezés szétosztással foglalkozó központok, társaságok stb. igazgatóságaiban a vendéglős érdekképviseletek kiküldöttei, mint szakemberek, helyet foglaljanak.“

Tisztelt Uraim! Az e javaslatban foglaltak a legeklatánsabban igazolják mai együttlétünk jelentőségét és fontosságát! Mindaz, ami a javaslat öt pontjában foglaltatik, jogos és kérjük illetékes helyen a legsürgősebb érvényesítést! Elérkezett végre a régóta várt időpont, amikor egyesülten fejhezhetjük ki sérelmeinket és feltárhatjuk az illetékes tényezőknél helyzetünket, mely eddig a legferdebb megítélésben részesült, hivatottak és avatatlanok részéről egyaránt. (Lelkes éljenzés).

Palkovics Ede elnök: Kíván valaki a határozati javaslatához szólani?

Fodor József: Csak arra akarom a tisztelt kongresszus figyelmét röviden felhívni, hogy ujabban a nagybankok, amelyek eddig csak sertéssel és zsirral foglalkoztak, a főzélkéfélekre is rávetik magukat, nyakra-főre konzervgyárakat

alapítanak és a szárazfőzélékektől is megakarnak bennünket fosztani. Azt indítványoznám tehát, hogy illetékes helyen a a főzélkéfélek árának maximálását is követeljük. (Helyeslés).

Németh Ferencz (Győr): A győri ipartársulat nevében azon panaszunkat vagyok köteles előadni, hogy — dacára annak, hogy nálunk 12—15 ezer darab sertés van hizlalás alatt, sertéshushoz egyáltalán nem juthatunk, mert a város nem engedi meg, hogy direkt a hizlalótól vehessünk sertéshust. Azt is kimondotta a város, hogy délelőtt tíz óra előtt a piacon zsirt, szalonnát stbit nem szabad vásárolnunk, hanem csak a falun! Ha pedig falura megyünk, azzal utasítanak el: „Majd megkérdezem a tanácstól, nincsen-e lefoglalva!“ Üzemeink fentartásához semmit sem vagyunk képesek beszerezni, és ha ez még sokáig így tart, maholnap kénytelenek leszünk üzleteinket bezárni (Igaz! Ugy van!) mert már mindenből kifogytunk! Azért szerény véleményem szerint illetékes helyen feltétlenül ki kell eszközölnünk, hogy legalább egyes ételmezekeket, így sertéshust is a nagyobb fogyasztók közvetlenül a termelőktől és hizlalóktól szerezhessenek be. (Helyeslés).

Palkovics Ede elnök: Ez a kívánság a mi javaslatunkban is benne van!

Rottenbecher György (Brassó): Tisztelt kongresszus! Az egész ország tudja, hogy a brassói szállodások és vendéglősök milyen óriási károkat szenvedtek az oláh uralom következtében. És mégis, alig sikerült kiverni az ellenséget, az ételmezési hatóságoknak nem volt más sürgősebb dolguk, mint maximálni az ételeket és italokat! Hogy milyen módon tették ezt, legjobban illusztrálja egy alispáni rendelet, amely a ramsteak árát 3.60 K-ban, a fél rántott csirke árát 4 K-ban, egy adag liba árát 4 K-ban állapította meg. Az elszenvedett károkon kívül még azt is el kellett tünnünk, hogy a károkat szakemberek meghallgatása nélkül állapították meg. Indítványozom, hogy a vezetőség hasson oda, hogy hasonló eljárások a jövőben ne fordulhassanak elő, és hogy egyes alispánok rendeleteikkel a vendéglősöket ne juttathassák koldusbotra! (Helyeslés).

Riedel Ágoston: Arra az anomáliára akarom a t. kongresszus figyelmét felhívni, hogy a piacokon a vendéglősök nem mint viszontelárusítók, hanem mint fogyasztók szerepelnek. Emiatt egy ízben panaszt is tettem, és ekkor kitűnt, hogy a dologgal a vásárcsarnok-biztosok sincsenek tisztában, mert eleinte nekem adtak igazat, azt mondták, hogy a salátát azon az áron kell kapnom, mint a viszontelárusítók, de később nagy hátrányomra valami plakátból kisütötték, hogy csak — fogyasztó vagyok. És azután az igazgatóság és felügyelőség is erre az álláspontra helyezkedett. Ez ellen orvoslást kell keresni!

Malosik Ferenc: Tisztelt nagygyűlés! Arról a sajnálatos tervről értesültem, hogy a főváros — hír szerint — azt tervezi, hogy a vendéglősöket a piacokról délelőtt tíz óráig kizárja és a vásárlást csak tíz óra után engedi meg. (Abszurdum! Ez lehetetlen!) Nem tudom van-e ezen híresztelésnek valami komoly alapja, de ha igen, nem tudom hova fogunk jutni! Hiszen ma is már csak a legnagyobb nehézséggel tudjuk szükségleteinket beszerezni, mi lesz akkor, ha előttünk mindent mások fognak elharácsolni és az árakat még jobban felemelni? Azért már most szükséges volna, hogy az elnökség tegye meg a kellő lépéseket aziránt, hogy egy ilyen rendelet ne jelenhessék meg! (Helyeslés).

Palkovics Ede elnök: Figyelemmel fogjuk ezt a dolgot kísérni és ha kell, a szükséges intézkedéseket előre meg fogjuk tenni. (Helyeslés). Kíván még valaki a határozati javaslatához szólani? (Nem! Elfogadjuk!) Akkor határozatilag kimondom, hogy a kongresszus a határozati javaslatot egyhangulag elfogadta. (Helyeslés). Következik a napirend hatodik pontjának tárgyalása.

VI. A hadbavonultak italmérési jogai.

Kövári Jenő előadó: Tisztelt kongresszus! Hadbavonult kartársaink italmérési jogainak biztosítása érdekében van szerencsém a következő határozati javaslatot benyújtani: „A kongresszus kéri a kormányt, utasítsa a pénzügy-igazgatóságokat, hogy miadazon szállodásoknak, vendéglősöknek

és korcsmárosoknak, akik italmérési engedélyüket hadbavonulásuk vagy a háborus viszonyok következtében vagy önként visszasaadták vagy bármely más okból elveszítették, vagy arról önként lemondottak, ez iránti kérelmükre italmérési engedélyüket méltányosságból a legrövidebb uton adják vissza."

Tisztelt kongresszus! Azt hiszem az a törekvés, amelyet e határozattal kifejezésre juttatunk, annyira jogos és méltányos, hogy sem itt, sem illetékes helyen bővebb indoklásra nem szorul. (Helyeslés). Követelésünkben csak a minimuma van meg annak, amit hadbavonult, vagy itthon szolgálatot teljesítő katonák-kartársaink szenvedéseikért és veszteségeikért tőlünk és az államtól joggal és méltán elvárhatnak és azért indítványozom, hogy ezt az indítványt egyhangulag elfogadni méltóztassanak! (Elfogadjuk!)

Palkovics Ede elnök: Ugy látom, hogy a kongresszus ezt az indítványt osztatlan helyesléssel fogadta és ezért egyhangulag elfogadottnak jelentem ki. (Helyeslés). Végrehajításáról az elnökség a maga hatáskörében fog gondoskodni. Követgezik a napirend hetedik pontja. Előadója Kővári Jenő tagtársunk.

(Folytatása következik).

Különfélék.

Vendéglősök (Jó barátok) szerdai összejövetelei.

Szeptember 5-én Popper Mór borkereskedő urnál, Előd-utca, régi sörház mellett.

Szeptember 12-én Fsrkas Pál vendéglős urnál, IX., Üllői-ut 97.

Szeptember 19-én Grams Ferenc vendéglős urnál, IX., Üllői-ut 23.

Szeptember 26-án Csengei Sándor vendéglős urnál, IV., Ferenc József-rakpart.

Október 3-án Gregorics Simon vendéglős urnál, VIII., Népszínház-utca és Conti-utca sarok.

Október 10-én Smander József vendéglős urnál, IX., Bokréta-utca 12.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV.-TARS.

Ászok-, Márciusi Kivíteli Márciusi

(világos és sötét)

(barna)

S E R.

Megrendeléseket

a főzde mindenkor pontosan és a legnagyobb figyelemmel — az összeg előleges beküldése vagy utánvétele mellett — teljesít.

Nagyobb mennyiséget saját jégkocsijaiban szállít.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV.-TARS.

KORONA

(ála Pilseni)

Dupla Márciusi

és
Bakser.

Az „ARTESIA” r. t.

ÜDÍTŐ VIZE

LEGYEN MINDENNAPI ITALOD.

Megrendelhető: ARTESIA R. T.-nál

..... **BUDAPEST.**

Telefon 50—72. Telefon 50—72.

MATTONI GYÓGY- ÉS VIZGYÓGY-INTÉZETE

GISSHÜBLER-PUCHSTEIN

Karlsbad mellett.

A MATTONI-féle giesshübler savanyúvíz eredési helye.

Pneumatikus- és belélegző-kurák.

Mell- és idegbetegek, üdülők, reumatikusok
stb. számára.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
természetes égvényes
SAVANYÚVIZ.

TRANSYLVANIA SEC

LOUIS FRANÇOIS & CO.

Budafok. császári és királyi udvari szállítók
Fülöp Szász Coburg Góthai Herceg Ő Fensége szállítói. Budafok.

* 16 elsőrendű kitüntetés *

* * Hors Concours * *

FŐRAKTÁR:

BORHEGYI FERENC

Telephon sz. 35—79.

Budapest, V., Gizeha-tér 1.

VÉDJEGY

VEZÉRKÉPVISELŐK:

RUDA és BLOCHMANN

Telephon sz. 36—66.

Budapest, V., Akadémia-utca 16.

Sürgőnycim: FRANÇOIS BUDAFOK.

Telefon BUDAFOK 15. szám.

TÖRLEY PEZSGŐ.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SÉRFOZÓDE BUDAPEST—KÖBÁNYÁN.

Fennáll 1854. év óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetészt nyert.

DISZOKMÁNY. 1885.

JURY-TAG 1896.

Igazgatóság és városi iroda: VIII., ESTERHÁZY-UTCA 6. szám.

Gyártelep és központi iroda: X., KÜLSŐ JÁSZBERÉNYI-UT II. sz.

Ajánlja: ászok, király, márciusi világos, márciusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márciusi világos és sötét, bak- és tavaszi idény-sörét, továbbá saját töltésű palacksöreit a legujabb technikai berendezésekkel felszerelt köbányai palack-sör osztályából.

Ezen a legujabb technikai berendezésekkel fölszerelt sörfőzödénknek évi gyártási képessége 1,000.000 hektoliter.

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Aradon, Szegeden, Miskolcon, Kolozsváron, Nagyváradon, Nyiregyházán, Temesváron és Debrecenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-szám József 4—29.

Hordósör-megrendelés: Vidékre, telefon-szám 52—60.

Palacksör-megrendelés: telefon-szám 56—58.